

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

20. november 2014

J.nr. 2014-0034313

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 23. oktober 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 17 (BEU alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 474:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 11. september 2014 fra Skanderborg Kommune om den kommunale beskæftigelsesreform, jf. BEU alm. del (2013-2014) bilag 305 samt PowerPoint præsentationen om beskæftigelsesindsatsen, jf. BEU alm. del – bilag 9.”

Endeligt svar:

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg til fulde anerkender, at rigtig mange kommuner gør en stor indsats for at få deres ledige i arbejde. Der er dog også behov for markante forbedringer på flere områder. Med forliget om reform af beskæftigelsesindsatsen mener jeg, at vi har skabt grundlaget for en mere individuel aktiv beskæftigelsesindsats, der giver kommunernes større muligheder for at tilpasse indsatsen efter de lediges behov.

Det er et af de helt klare mål med reformen, at der skal ske en afbureaukratisering af arbejdsprocesserne i kommunerne, så kommunernes arbejdsgange bliver lettere. Reformen indeholder derfor flere forskellige initiativer, der tilsammen skal bidrage til at sikre, at dette mål lykkes.

Vi afskaffer eksempelvis gentagen aktivering. Det betyder, at der fremover kun stilles krav om ét aktivt tilbud til den enkelte ledige. Kommunerne får dermed flere frihedsgrader til at fokusere indsatsen mod de ledige, der har størst behov. Samtidig skal digitale værktøjer medvirke til mere effektive arbejdsgange i kommunerne, og en kommende gennemskrivning af de centrale love for den aktive beskæftigelsesindsats skal gøre det nemmere for både kommuner og borgere at forstå og bruge lovgivningen.

Desuden vil jeg i forhold til reformens nye puljer understrege, at det selvfølgelig er helt centralt, at puljemidlerne bliver brugt på en måde, som giver så meget værdi i beskæftigelsesindsatsen som muligt. I Beskæftigelsesministeriet tilstræber vi derfor at udmønte og administrere puljerne på en så ubureaukratisk måde som muligt.

I forhold til beskæftigelsesreformens to store puljer kan jeg oplyse, at det i de almindelige bemærkninger til Forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår, at der for den regionale uddannelsespulje vil blive fastsat

nærmere regler om udmøntning og administration af puljen. Det foreslås desuden, at der bl.a. kan fastsættes administrative regler om, at midlerne i puljen fordeles og udmeldes til kommunerne ved årets start ud fra objektive kriterier på baggrund af kommunernes andel af berørte dagpengemodtagere, fordelt på uddannelsesbaggrund. Der udmeldes ikke et minimumsbeløb til kommunerne.

I forhold til puljen til uddannelsesløft er det i de almindelige bemærkninger til Forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det ligeledes, at der vil blive fastsat nærmere regler om udmøntning og administration af puljen. Det foreslås herunder, at puljen fordeles til kommunerne efter deres objektive andel af ledighedsberørte ufaglærte dagpengemodtagere. Det forudsættes, at alle kommuner får udmeldt et minimumsbeløb på 100.000 kr. for at sikre, at alle kommuner kan iværksætte forløb. Det foreslås endvidere, at puljen udmeldes en gang årligt ved årets start i overensstemmelse med den fastlagte fordelingsnøgle.

Hvad angår offentligt løntilskud, bliver ordningen gjort enklere for kommunerne at administrere, da løn- og timetalsberegningen forenkles, så begge dele bliver lettere for arbejdsgiverne at beregne, når de skal ansætte en ledig i offentligt løntilskud. Herudover reducerer vi risikoen for at ledige fastholdes i offentlige løntilskudsforløb ved netop at reducere den maksimale varighed af offentligt løntilskudsforløb fra nuværende seks til fire måneder. Det skal, sammen med karenperioden på seks måneder, bidrage til i gennemsnit mere positive effekter af offentligt løntilskud.

I forhold til jobrotationsordningerne vil jeg gerne fremhæve, at der i de seneste år har været en betydelig stigning i kommunernes brug af ordningerne. I lyset af den stigende aktivitet og de deraf stigende udgifter mener jeg, at det er fornuftigt at målrette jobrotationsordningerne til de ledige, der har størst behov for et jobrotationsforløb, og blandt andet sænke statsrefusionen fra de nuværende 100 procent til 60 procent.

Det skal bemærkes, at kommunerne under ét vil blive fuldt kompenseret for udgifterne som følge af reduktionen af statsrefusionen via budgetgarantien. Samtidig vil kommunerne, trods reduktionen af statsrefusionen, fortsat have incitament til at igangsætte jobrotationsforløb sammenholdt med øvrige aktive indsatser, eksempelvis løntilskud eller at lade den ledige gå passiv.

Et centralt element i reformen er desuden, at alle ledige tidligt i deres ledighedsperiode skal i gang med et forløb, som kan bringe dem tilbage i beskæftigelse. Dette indebærer dels, at de ledige skal have et intensivt samtaleforløb over de første seks måneders ledighed, hvor der både er samtaler med a-kassen, jobcentret samt fælles samtaler, og dels at de ledige skal have et aktivt tilbud tidligere end i dag.

I forhold til samtaler er det veldokumenteret, at et intensivt forløb med individuelle samtaler tidligt i ledighedsperioden har markante positive effekter i forhold til at forkorte ledighedsperioden. Samtaler kan blandt andet være med til at afstemme den lediges forventninger til arbejdsmarkedet og samtidig medvirke til at skabe et bedre jobmatch. Det er desuden vigtigt for mig at understrege betydningen af de nye fælles samtaler, som både jobcenter og a-kasse skal deltage i, da de skal bidrage til at sikre, at den ledige oplever et sammenhængende og koordineret beskæftigelsessystem, som samarbejder om at hjælpe vedkommende videre i beskæftigelse.

Derudover skal der tidligere end i dag igangsættes en indsats for den ledige, hvor fokus især skal være på virksomhedsrettede tilbud, så den ledige får mulighed for at opnå relevante arbejds erfaringer. Begge dele skal være med til at forebygge, at ledige ender i langvarige ledighedsforløb, som de får svært ved at komme ud af.

Vedrørende den foreslåede refusionsomlægning har Økonomi- og Indenrigsministeriet oplyst følgende:

”Der er endnu ikke indgået en endelig aftale om en refusionsreform. Det indgår dog i Forliget den 18. juni 2014 om reform af beskæftigelsesindsatsen, at der skal gennemføres den fremlagte refusionsomlægning.

Formålet med refusionsomlægningen er at understøtte en effektiv beskæftigelsesindsats ved at give kommunerne større økonomisk ansvar. Sigtet er at opnå, at færre personer mister tilknytningen til arbejdsmarkedet. Omlægningen skal således understøtte, at kommunerne i højere grad tilbyder ledige den indsats, som hjælper den enkelte tættere på arbejdsmarkedet og i job.

Det fremgår endvidere af forliget, at der samtidig skal gennemføres de fremlagte tilpasninger i det kommunale tilskuds- og udligningssystem med henblik på at imødegå de byrdefordelingsmæssige forskydninger som følge af refusionsomlægningen, og som tager hensyn til kommunernes forskellige befolkningssammensætning.

Uden tilpasninger i tilskuds- og udligningssystemet vil refusionsomlægningen medføre væsentlige byrdefordelingsmæssige forskydninger mellem de enkelte kommuner.

Tilpasningerne, som er fremlagt af regeringen, omfatter tre elementer. For det første en initial tilpasning af udligningssystemet fra 2016. For det andet en midlertidig kompensationsordning. For det tredje en yderligere tilpasning af tilskuds- og udligningssystemet, som håndterer de langsigtede byrdemæssige ændringer fra 2018, som skal baseres på et arbejde i Økonomi- og Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg.

Den initiale tilpasning af udligningen øger udligningsniveauet, hæver overudligningsgrænsen og forstærker udligningen for kommuner med højt strukturelt underskud. Der er således tale om en tilpasning på de overordnede stilleskruer, som overordnet giver anledning til en væsentlig reduktion i de fordelingsmæssige konsekvenser mellem de enkelte kommuner.

En nærmere tilpasning af udligningen, der f.eks. bl.a. kan omfatte tilpasninger af de kommunale udgiftsbehov kan først gennemføres, når der er gennemført det nævnte arbejde i Finansieringsudvalget.

Det er også baggrunden for, at der samtidig er foreslået etableret en overgangsordning, der yderligere begrænser de enkelte kommuners tab i 2016 og 2017.

Konkret i forhold til Skanderborg Kommune bemærkes, at der med den planlagte overgangsordning maksimalt kan blive tale om tab på henholdsvis 0,1 pct. og 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget i 2016 og 2017. Fra 2018 vil der som nævnt efter

planen ske yderligere tilpasninger i udligningssystemet, som skal imødegå de byrdefordelingsmæssige forskydninger ved refusionsomlægningen.”

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen